

50 LET



**ZDRUŽENJA ŠOFERJEV
IN AVTOMEHNIKOV
LOGATEC**





50 let



**ZDRUŽENJA ŠOFERJEV
IN AVTOMEHANIČARJEV
LOGATEC**

50 LET ZŠAM LOGATEC

Izdalo in založilo: Združenje šoferjev in avtomehanikov Logatec

Urediški odbor: Vida Lukančič
David Čuk
Matjaž Cigale

Glavni in odgovorni urednik: Janez Lukančič
Tehnični urednik: Matjaž Dremelj
Lektura: Katarina Zbačnik
Korektura: Barbara Pance
Tisk: Grafis Trade

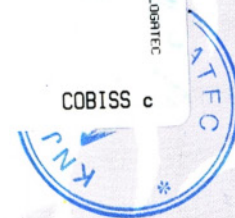
Logatec, julij 2008

Logatec
D 656
ZDRUŽENJE
50 let
061.23.656

0066790

KNJIŽNICA LOGATEC

COBISS c



CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

061.23:656.13.052(497.4Kranj)

ZDRUŽENJE šoferjev in avtomehanikov (Logatec)
[Petdeset]
50 let ZŠAM Logatec / [glavni urednik Janez Lukančič]. - Logatec
: Združenje šoferjev in avtomehanikov, 2008

ISBN 978-961-238-933-8
1. Lukančič, Janez
239906304

50 let uspešnega dela Združenja šoferjev in avtomehanicov Logatec



V občini Logatec deluje veliko število društev, klubov in neprofitnih organizacij, ki vsaka na svoj način pripomorejo, da se življenje v občini odvija brez večjih problemov, da je poskrbljeno za razna dogajanja tako za mlade generacije, kakor tudi za starejše. Med njimi je zelo prizadevno tudi združenje ZŠAM Logatec, ki letos praznuje 50 let svojega uspešnega delovanja. Čeprav je njihovo delo tiho in se ne odvija z veliko glasnostjo, so s svojo nenehno prisotnostjo danes nepogrešljiv element sodobne družbe v naši lokalni skupnosti. Brez sodelovanja članov ZŠAM Logatec si ne predstavljamo več organizacije varne poti otrok v šolo ob začetku šolskega leta, sodelovanja pri reševanju prometnih in varnostnih problemov v samem kraju, dobrega in tvornega dela Sveta za preventivo v cestnem prometu. V bližnji preteklosti pa smo preko ZŠAM Logatec zelo uspešno reševali tudi prevoz otrok v šolo. Ob praznovanju 50 letnice najprej vse zahvale za dobro in plodno sodelovanje v preteklosti. Zahvala gre prav vsem generacijam in članom. Iskrene čestitke ob praznovanju z željo, da se tudi v prihodnje srečujemo za isto mizo ob reševanje skupnih problemov za dobrobit občanov in posameznikov.

župan, Janez NAGODE



Avtobusna postaja Logatec - leta 1912

V Logatcu je prevozništvu stoletna tradicija, kar govori tudi dragocena fotografija (domnevno iz leta 1912), kjer je lepo vidno avtobusno postajališče Logatec ali kot so takrat rekli: Avtomobilna postaja. Postajališče se je nahajalo pred železniško postajo, saj je takrat avtobus vozil le na relaciji Idrija – Logatec – Idrija. (Pogled na današnjo Tovarniško cesto s »Puntarjevo hišo« na levi strani. Do Logatca so potniki pripotovali po železnici, dalje v Idrijo pa z avtobusom. Ker je bilo mesto Idrija zaradi rudnika in močnega gospodarstva takrat eno največjih mest na Kranjskem, je napredni Idrijski trgovec Valentin Lapajne leta 1911 pridobil koncesijo za prevoz potnikov na relaciji Logatec – Idrija. Zaradi velikega števila potnikov je že leta 1912 opravljal prevoze z dvema avtobusoma trikrat dnevno. Avtobusna linija pa je obratovala tudi v soboto in nedeljo.

50 let ZŠAM Logatec - nadaljevanje "furmanskega klasicizma" VZTRAJNOST, NEPOPUSTLJIVOST, IZNAJDLJIVOST



Združenje Šoferjev in AvtoMehanikov (ZŠAM) Logatec je stanovska organizacija, ki letos praznuje 50 letnico svoje ustanovitve, obstoja in delovanja, za kar vam, članicam, članom, uniformirankam in uniformirancem, iskreno čestitam in vam želim še nadalje veliko volje, veselja in druženja v vaši in naši stanovski organizaciji – Združenju šoferjev in avtomehanikov Logatec.

Jubilej – 50 letnica – je vsekakor obletnica vredna vsega spoštovanja, še posebej če gre za prostovoljno, stanovsko organizacijo, ki spada med najstarejše v Sloveniji. Vaši in naši predhodniki, ki so ustanavljali organizacijo, so bili izjemno daljnovidni, kajti pomen cestnega transporta in njegova razširjenost se v tistih časih ni dala niti slutiti. Danes si življenja brez cestnega transporta ne znamo več zamisliti. Transporta brez šoferjev in avtomehanikov pa sploh ni! Že dolga desetletja se združujete v stanovsko organizacijo in pri tem stremite za boljše pogoje dela v poklicih, ki jih združujemo, ob tem pa ustvarjate tradicijo, ki jo ohranjate in se zanjo trudite, tudi za dobrobit vaših otrok in vnukov. Vztrajnost je dokazana z dolgoletno tradicijo združenja, nepopustljivost se je izkazala v mnogih težkih trenutkih, iznajdljivost pa je dokazana, ker ste vsakokrat našli pot iz krize, čeprav se je zdelo nemogoče in brezizhodno. Vse to vas je še okrepilo in še vedno najširši družbi pomagata, z njimi delite svoje bogate izkušnje ter tudi tako skrbite za čim večjo varnost vseh udeležencev v prometu. Veliko občanov vas pozna po humanitarnih dejanjih, kot je zagotavljanje varne poti v šolo, pa spoznavanje s pravili vožnje s kolesom, z vašim obnašanjem v vse gostejšem cestnem prometu, ki je za mnoge vredno posnemanja in je dokaz, da se s strpnostjo in uvidevnostjo tudi pride na cilj, pa ste nehote vzgled primerne in varnega obnašanja v prometu. Vašo dobra povezava z lokalno skupnostjo

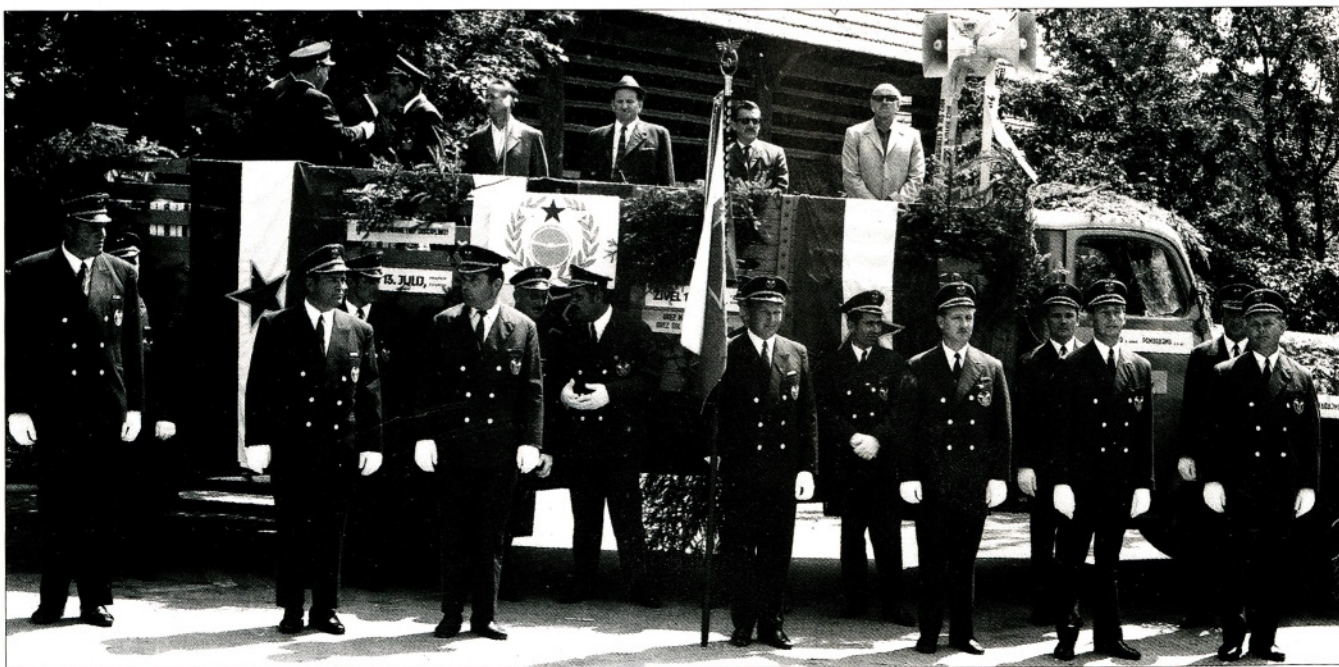
in drugimi društvi vam je pri tem le še v pomoč. To pomeni tudi dvig kakovosti življenja vseh ljudi, celotne družbe, saj poudarja zanemarjeno kakovost življenja slehernega od nas, ki ji pravimo varnost.

V vašem kraju se kaže dolgotletna tradicija furmanstva: še danes ob cesti, ki vodi iz Vrhnike proti Logatcu stoji eden najdaljših in najbolj znanih obcestnih drevoredov v Sloveniji, ki je bil zasnovan že v času Ilirskih provinc. To kaže na po-

Proslava dneva šoferjev - 13. julij 1971.

vezanost kraja s furmanstvom in na njegovo odvisnost od nje - nastanek kraja in njegov razvoj je v veliki meri povezan s furmanstvom in vsem, kar je z njim povezano. Tudi v rimskih časih so tod skozi vodile pomembne prometnice iz Ljubljanske kotline, takratne Emone proti Ogleju, kasneje proti Trstu in Reki. Prav na vaših tleh so Rimljani ustvarili pošto postajo, ki je kraju tudi dala ime - **mansio Longatico**. Prav furmanstvo je prineslo tudi možnost izkoriščanja bogastva, ki ga nudijo gozdovi - in lesar-

stvo je pomembno še danes. Obenem pa so se razvile tudi rokodelske dejavnosti, ki so bile pomembne za furmanstvo in so pomenile napredek kraja - kovaštvo in kolarstvo. Skozi Logatec so se v 18. in 19. stoletju po stari cesarski cesti valili furmani znani pod imenom parizarji, ki so vozili dragoceno blago iz celinskih dežel proti morju in iz Trsta proti Dunaju. Do izgradnje železniške proge je bil Logatec pomembno **furmansko naselje**, kar se še danes izraža v arhitekturi velikih obcestnih domačij. Tudi ena prvih žele-



znic v Evropi gre skozi vaš kraj – in lahko so jo zgradili tod tudi zato, ker so furmani zmogli premagovati zahteven teren.

Dejavnosti, ki jih združuje stanovska organizacija, so za kraj pomembne še danes, saj je v Logatcu in okolici okoli 100 prevoznikov in preko 30 avtomehaničnih obratov. Tisti, ki so člani prostovoljne stanovske organizacije ZŠAM Logatec pa skrbijo za dobrobit vseh teh in tudi širše – zato je v Logatcu in okolici danes praznik vseh, ki so kakorkoli povezani s prevozništvom ali servisiranjem. Torej bodite člani ponosni na prehojeno pot, na združenje in na načrte, ki jih je pri vas še veliko.

V imenu Zveze Združenj šoferjev in avtomehaničnikov Slovenije in v svojem imenu vam želim ob vašem jubileju obilo volje in uspeha v naprej, da bi našli še več veselja v združevanju v stanovsko organizacijo in da vas bodo v vašem lokalnem okolju upoštevali in vam tudi vračali pripadnost, ki jo vi izkazujete njim. Zveza ZŠAM Slovenije pa ZŠAM Logatec ob tej priložnosti podeljuje posebno priznanje.

Iskrene čestitke vsem in Srečno vožnjo!



Skupinska slika na Poštnem vrtu - julij 1973.

Kolesarji - udeleženci povorke ob 40. letnici ZŠAM Logatec - julij 1998.



ČLANOM OB 50 LETNICI ZDRUŽENJA ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČARJEV LOGATEC



Pride čas, ko nam letnica narekuje, da se ustavimo in pogledamo nazaj po poti, ki smo jo prehodili. 50 let je častitljiva doba obstoja in delovanja našega društva. Je doba vredna vse pozornosti, če se zavemo začetkov naših prvih članov, ki vsekakor niso bili lahki. Veliko dela, učenja in odrekovanja je bilo potrebnega za preživetje društva ZŠAM Logatec. Vendar pa so že naši prvi člani dokazali, da je ob vztrajnem delu, učenju, disciplini ter odrekanju možen uspeh, razvoj in napredek tako družbe kot posameznika.

Logatec je s svojo okolico nekakšna »zibelka« prevoznitstva. Od furmanstva, ki je ob napredku in vzpostavitvi železniške proge preko naših krajev že potonil v zgodovino, do današnjih kamionov in vlačilcev, v katerih se pod pokrovom motorja skriva na stotine konjskih moči, poteka razvoj in napredek prevoznitstva na logaškem. Že takrat so obstajala medsebojna povezovanja.





Daljnega leta 1958 so naši ustanovni člani na pobudo Ludvika Jančarja, Janeza Arharja in Radka Marušiča začrtali pot, po kateri smo šoferji in avtomehaniki združeni vozili vse do današnjega dne, ko s ponosom predstavljamo svoje delo. Ob takih dogodkih, kot je danes, nam čas pokaže, kako pomembno je biti dober človek in strokovnjak pri svojem delu, hkrati s tem pa tudi učitelj bodočim rodovom.

Da lahko danes ponosno praznujemo 50. let obstoja in delovanja društva ZŠAM Logatec se moramo zahvaliti mnogim, ki so v teh dolgih letih sodelovali v društvu. Nekaterih žal ni več med nami. Pozitivno naravnost našega dela

in združevanja moramo in smo dolžni prenašati na mlade, ki se odločajo za nam enako poklicno pot. Dolžni smo skrbeti za vzgojo najmlajših, ki bodo v nadaljnji rasti znali upoštevati svoje in naše vrednote in jih vzgajati v varni in strpni prometni kulturi. Dati jim moramo možnost, da se izkažejo s svojim znanjem in se uveljavijo pri delu in v življenju samem. Le tako bomo lahko čez leta spet praznovali naše uspehe.

Na naše delo in rezultate, ki so nam v ponos in naj nam bo to vodilo tudi za prihodnost!

Srečno vožnjo!

*Janez LUKANČIČ
predsednik ZŠAM Logatec*

KAKO SE JE RODIL ZŠAM LOGATEC

Začetki v letu 1958



Glede na to, da se je v Sloveniji v začetku petdesetih začelo intenzivno oživljati delovanje nekoč že dokaj dobro delujoče šoferske organizacije, katere korenine segajo v leto 1922, je tudi na Logaškem vzklila ideja o organizaciji, ki bi združevala vse šoferje, upravljalce mehanizacije in avtomehanike. Hiter gospodarski razvoj je pogojeval uporabo cestne mehanizacije, ta pa je potrebovala šoferje. Takšne in drugačne težave pa so narekovale organiziranost, ki bi lahko ščitila interese šoferskega stanu.

Prva povorka je bila organizirana s Pošnega vrta v Logatcu na železniško postajo Logatec in nazaj. Prvo vozilo, ki zavija, vozi Božo Marušič (lastnik avtomobila je bil sicer slikar Kete iz Logatca), drugo poltovorno vozilo Fiat podjetja KLI Logatec vozi Janez Dolenc, tretje vozilo Tam pionir v koloni last KZ Gornji Logatec vozi Stane Kompan, četrto vozilo Tam pionir v koloni last KZ Hotedršica vozi Janez Cigale in peto v koloni Mercedes L 3500, last KZ Dolnji Logatec vozi Janez Brenčič.



Šoferja Janez Cigale in Johan Popit (Župančev Johan iz Hote-dršice) poleg vozil Tam pionir.

Poštni vrt je bil dovolj velik za vse udeležence in obiskovalce srečanja ob dnevu šoferjev in avtomehanikov 13. julij, saj je bil takrat še travnik.

Davnega leta 1958 se je torej porodila med mladimi šoferji v Logatcu ideja, da se po zgledu nekaterih drugih krajev v Sloveniji, tudi zaradi naraščanja motorizacije v kraju, združi v organizacijo šoferje, ki so takrat že opravljali svoj poklic na

Logaškem območju. Čeprav je bilo vozil malo, se je že začel čutiti razmah časa, ki so ga prinesle nove ceste in tehnika. Poleg prvih tovarnjakov iz Tama in Fapa so se pojavljali tudi prvi fički, prav tako pa tudi traktorji in mopedi. Napredku motorizacije so morali slediti tudi njihovi upravljalci - šoferji.

Janezu Arharju je v začetku leta 1958 po naključju prišel v roke izvod takratnega Prometnega vestnika, ki je redno izhajal v Ljubljani. Pregledal ga je in se o vsebini in prav takrat nastali ideji o Logaškem združenju pogovoril s prijatelji. » S kolegom Radkom Marušičem sta leta 1958 odšla v Ljubljano na sedež Zveze šoferjev in avtomehanikov Slovenije, ter se pozanimala o možnostih ustanovitve združenja v Logatcu. Ker je bil interes obo-





jestranski, je bila ustanovitev le še vprašanje časa. Ni skrivnost, da se je tako imenovani »ustanovni organizacijski odbor« večkrat sešel kar v gostilni v »Tolazzijevi« hiši. Takrat že prekaljeni šofer Ludvik Jančar je imel kar nekaj izkušenj z organizacijo, prav tako Jože Seliškar in tudi Peter Gostiša, ki je že pred tem bil aktiven v združenju SAP v Ljubljani. Ugotovili so, da bi bilo delovanje v Logatcu vsem v veliko zadovoljstvo. Sredi poletja 1958, za praznik šoferjev 13. julija, so pristaši ideje o ustanovitvi združenja organizirali prvo srečanje Logaških šoferjev z vozili. Seveda srečanje ni bilo takšno kot mnoga kasnejša. Vozni park je bil dokaj skromen in večji del tudi dokaj star. Na svečanosti in povorki so se pridružili tudi traktoristi, mopedisti in maloštevilni vozniki

Še en dragocen posnetek s prvega srečanja 13. julija leta 1958: Podpredsednik takratnega ZŠAM Janez Arhar poleg tovornjaka Opel Blitz, ki je bil last takratnega Mercatorja Logatec.

osebnih vozil. Udeležencev je bilo manj, vozil malo in svečanost je minila brez pihalne godbe, vendar so zgodovinski dogodek šoferji uspeli obeležiti s fotoaparatom. Zahvaljujoč temu imamo danes na voljo dragocene fotografije pionirskih dni našega združenja od katerih je minilo pol stoletja. Svečanost se je odvijala na Poštnem vrtu, ki je bil takrat še povsem običajen travnik s preprostim nogometnim igriščem. Tudi bencinska črpalka takrat še ni stala ob glavni cesti, ki je bila zgrajena komaj nekaj let poprej.

Do konca leta so bile dogovorjene vse podrobnosti ustanovitve in Združenje šoferjev in avtomehani-

Janez Cigale poleg vozila Tam Pionir, last Kmetijske zadruge Hotedršica.





predsednik regijskega odbora ZŠAM Mirko Novak, ki je marsikdaj priskočil na pomoč pri organizacijskih in drugih problemih v združenju. V tistih časih je bila organizacija delovanja združenja dokaj težko izvedljiva naloga, saj ni bilo ne mobitelov, ne dobrih cestnih povezav, še manj pa možnosti za srečanje kadarkoli ob katerikoli uri. Resda je čas tekkel nekoliko počasneje kot danes, vendar so bili začetki zelo težki.

Poleg šoferjev tovornjakov so se srečanja udeležili tudi številni mopediisti iz Logatca in okolice. (v ozadju desno se nahaja tovornjak Mercedes L 3500, last KZ Logatec, ki ga je upravljal Janez Brenčič).

kov Logatec je bilo rojeno. Takoj naslednje leto, točneje 8. februarja 1959 so imeli logaški šoferji prvi občni zbor, kjer je prisostvovalo 24 članov. Izvoljen je bil upravni odbor v sestavi Ludvik Jančar (predsednik), Janez Arhar (podpredsednik), Radovan Marušič (tajnik), ter člani Janez Dolenc, Jože Grum in Janez Cigale.

Združenje je od prvotnih 24 članov povečalo leta 1961 na 35 članov, ki so se začeli ukvarjati tudi s strokovnim delom na področju izobraževanja in varnosti v cestnem prometu. V veliko pomoč je bil tudi takratni

Tudi traktorji so bili precejšnja redkost. Za volanom tistega na sredini sedi traktoristka Tilka Petrovčič, poročena Božič (Habjančkova) iz Hotedršice, za volanom levega pa Peter Gostiša starejši iz Gorenje vasi v Logatcu





MILAN ŽEŽELJ
BRADIMIR MACIĆ

HRONIKA O UDRUŽIVANJU VOZAČA I AUTOMEHANIČARA JUGOSLAVIJE

Konec šestdesetih let je v Beogradu izšla knjiga »Kronika o udruživanju vozača i automehaničara Jugoslavije«, ki je dokaj natančno in podrobno opisovala vsa takratna združenja na področju bivše Jugoslavije in tudi njihov nastanek. Knjigo je pripravil takratni predsednik Zveze Združenj šoferjev in avtomehaničarov Jugoslavije, general Milan Žeželj, ki je bil tudi sam velik pristaš avtomobilske tehnike, šoferjev in aktivnega dela v organizaciji.

V knjigi so navedeni zgodovinski podatki o nastanku združenja tako, da je neizpodbitno dokazano, da je ustanovni občni zbor potekal 8. februarja 1959. Torej takoj po zaključku ustanovnega leta 1958, ki je bilo za Združenje prelomno po prvi povorki in prvem srečanju ob prazniku šoferjev 13. juliju. Posebej je navedeno, da se združenje močno trudi na področju izobraževanja voznikov in varnosti na cestah, saj je imelo po zaslugi stalnih izobraževanj kar 90% vseh voznikov v Logatcu kvalifikacijo za voznika.

Desno: Kopija strani 263 iz knjige Milana Žeželja. Že takrat je bilo združenje prepoznavno po trudu za izboljšanje varnosti v cestnem prometu.

Levo: Naslovna stran knjige, ki je izšla leta 1970 v Beogradu.

ZŠAM LOGATEC 1959

Seznam članov:

1. Janez Arhar
2. Janez Brenčič
3. Janez Cigale
4. Janez Dolenc
5. Peter Gostiša
6. Ludvik Jančar
7. Franc Trpin
8. Radovan Marušič
9. Ivan Popit
10. Jože Grum
11. Ivan Debec
12. Božidar Marušič
13. Jože Seliškar
14. Ignacij Grum
15. Drago Verbič
16. Silvo Tratnik
17. Ivan Pivk
18. Miro Marušič
19. Jože Černigoj
20. Stanislav Kompan
21. Milan Menard

SEZNAM PREDSEDNIKOV ZŠAM LOGATEC

1. Ludvik Jančar 1958 – 1961
2. Janez Arhar 1961 – 1979
3. Marjan Šen 1979 – 1987
4. Ljubo Leskovec 1987 – 1997
5. Miloš Nagode 1997 – 2005
6. Janez Lukančič 2005 – 2009

PODRUŽNICA LOGATEC

Podružnica vozača i automehaničara Logatec osnovana je 8. februara 1959. godine¹⁾. U prvi Upravni odbor Podružnice izabrani su Ludvig Jančov (predsednik), Janez Arhar (potpredsednik), Radovan Marušič (sekretar), Janez Dolenc, Jože Grum i Janez Cigale.

Podružnica je redovno učestvovala u svim akcijama bezbednosti saobraćaja organizovanim na teritoriji mesta Logatec. Skoro preko 90% članova danas ima stručnu spremu kvalifikovanog i visokokvalifikovanog radnika-vozača. U zajednici sa ostalim zainteresovanim organizacijama Podružnica svake godine organizuje više predavanja o bezbednosti saobraćaja na putevima, o štetnosti alkoholizma i sličnom²⁾.

Za svoj rad Podružnica je 1961. godine pohvaljena diplomom Sreskog odbora vozača i automehaničara Ljubljana.

U dosadašnjem radu Podružnice najviše su se istakli: Janez Arhar, Radovan Marušič, Janez Dolenc, Ludvig Jančov, Milan Menard, Jože Grum i Janez Brančič.

¹⁾ Zapisnik sa Osnivačke skupštine Podružnice vozača i automehaničara Logatec od 8. februara 1959. godine.

²⁾ Materijal o radu i razvoju Podružnice vozača i automehaničara Logatec od 10. decembra 1966. godine.

RAZVITJE PRAPORA ZŠAM LOGATEC 1961

V čast praznika šoferjev smo razvili prapor združenja



Nedvomno je prapor eden od pomebnejših zunanjih razpoznavnih znakov združenja. Temu primerno veliko pozornost je praporu posvetilo tudi združenje takoj po ustanovitvi. Odločitev je bila sprejeta na drugem občnem zboru in razvitje je bilo predvideno za proslavo ob 13. juliju, dnevu šoferjev leta 1961. Združenje je takrat dobilo tudi prvega praporščaka.

Zgoraj: Janez Arhar v trenutku razvitja prapora. Pomaga Minka DeGleria, botrica prapora.

Levo: Prvi praporščak ZŠAM Logatec Jože Grom s praporom v roki, levo stoji Minka DeGleria botrica praporu, desno Dušan Mrak boter praporu.

Glavna pobudnika razvitja prapora sta bila takratni predsednik ZŠAM Logatec Ludvik Jančar in podpredsednik Janez Arhar (takrat sta bila ravno v fazi menjave funkcij). Prapor je bil nabavljen s pomočjo donacij in tudi lastnih sredstev. Seveda so ga skrbno izdelali v šiviljskem podjetju in

pripravili tudi trak z letnico razvitja 1961. Upravni odbor si je zadal nalogo, da mora razvitje prapora potekati čimbolj svečano tako, da bo ostalo v spominu tudi kasnejšim rodovom. To je takratnemu vodstvu ZŠAM Logatec nedvomno uspelo, saj so ohranjene fotografije skoraj pol stoletja kasneje podroben pomnik takratnih dogodkov.

Spodaj: Povorka vozil je naredila krog nazaj po glavni cesti mimo Krpana in Delikatese v »Tolazzijevi« hiši.



Prireditev je bila organizirana na najprimernejšem takratnem prireditvenem prostoru, na Po-

Zgoraj: Povorka je krenila z železniške postaje po zdajšnji Tovarniški ulici proti prireditvenemu prostoru.





**Slavnostni
govornik je
bil predsednik
ZŠAM Slovenije
Mirko Novak.**

štnem vrtu, ki je bil pravzaprav središčna točka vseh podobnih dogodkov takrat v Logatcu. Travnik je bil prizorišče osrednje proslave z govorom in podelitvijo priznanj, povorka vozil s šoferji pa je potekala od železniške postaje po sedanji Tovarniški cesti do prizorišča. Povorka pa ni bila sestavljena le iz tovornjakov, tudi

Spodaj levo: Priznanje Zveze za prizadevno delo je dobil Ludvik Jančar.

Spodaj desno: Enako priznanje je dobil tudi Janez Arhar.





veliko osebnih vozil Logatčanov, traktorjev in tudi motorjev je sodelovalo.

Osrednji dogodek je spremljal govor takratnega predsednika Zveze ZŠAM Slovenije Mirka Novaka, ki je bil navdušen na aktivnostjo Logatčanov. Iz Ljubljane je s seboj prinesel posebni priznanji, ki sta jih za svoja prizadevanja pri organizaciji življenja v združenju dobila Ludvik Jančar in Janez Arhar.

Čast razviti prapor združenja je imel takrat že predsednik ZŠAM Logatec Janez Arhar, ki je dejanje simbolično opravil na novem tovornjaku podjetja KLI Logatec, ki je zaposlovalo veliko število članov združenja. Pri razvitju mu je pomagala domačinka Minka DeGleria kot botrica in Dušan Mrak kot boter praporu. Kot prvi praporščak v zgodovini ZŠAM Logatec pa je prapor kasneje nosil na prireditvah Jože Grom,

šofer pri Cestnem podjetju, stacioniran v bazi Logatec.

S tem dejanjem je ZŠAM Logatec pod prizadevnim vodstvom razvilo vse svoje atribute in začelo svoje moči usmerjati tudi v druge aktivnosti, predvsem v preventivno in izobraževalno dejavnost mladih šoferjev. Združenje je postalo vse vplivnejši dejavnik v občini, prav tako pa se je krepilo število članov. V času razvittja prapora je namreč bilo v Logatcu evidentiranih že 35 članov.

Praznovali smo 13. Julij - dan šoferjev

Vsakoletni stanovski praznik šoferjev in avtomehanicov Logatec je združenje obeležilo kar se da svečano. Leta 1971 je bila proslava na parkirišču med Občino in Pošto Logatec, kjer so šoferji postavili tovornjak kot tribuno. Ker je združenje postajalo vedno vplivnejše v občini, je proslava pritegnila tudi vedno več pomembnih mož v občini. Poleg tega so šoferji z nabavo svečanih uniform močno povečali prepoznavnost tudi zunaj združenja.

Proslava, kateri so prisostvovali poleg vodstva ZŠAM Logatec, direktor podjetja KLI Logatec Anton Antičevič, direktor Valkartona Logatec Vinko Haložan, direktor izpostave Mercator Logatec Drago Arhar in vodja Prometnega



Uniformirani člani ZŠAM Logatec pred slavnostno tribuno leta 1971 na parkirišču med Pošto in Občino Logatec.

odseka na občini Logatec Maks Adamič, je potekala v duhu boja za izboljšanje pogojev vožnje na cesti in preventivnega delo-

Levo: Slavnosti govornik, predsednik ZŠAM Logatec – Janez Arhar.

Desno: Cigale Janez prejema plaketo Vzorni voznik iz rok vodje Prometnega oddelka na Občini Logatec.





Zgodovinska slika vseh udeležencev proslave leta 1971.



vanja vseh udeležencev prometa na cesti, še posebej vseh članov združenja ZŠAM Logatec. Sodelovanje s SPV je postajalo vedno boljše in učinkovitejše, zato so na proslavi podelili tudi priznanja – znak Vzorni voznik, ki jih je v vseh letih dobilo kar nekaj voznikov članov ZŠAM Logatec. Ker se je v sedemdesetih letih začel izjemen razvoj motoriza-

cije, začela se je graditi celo prva avtocesta v Sloveniji, se je vodstvo ZŠAM še bolj posvetilo vzgoji in preventivni dejavnosti. Veliko vzpodbudnih besed je bilo izrečenih na proslavi in mnogo podpore je združenje dobilo pri organizaciji izobraževanja voznikov v Logatcu, ki je omogočilo preko sto kvalifikacij za voznike motornih vozil, ki tega niso opravili v svojih prejšnjih letih.

Temu primerno je bila sestavljena tudi povorka članov ZŠAM Loga-

Na povorki so sodelovali tudi viličaristi podjetja KLI Logatec.



Uniformiranci so v Logatec vnesli novo prepoznavnost združenja.

tec z vozili ki so jih upravljali. Veliko število najrazličnejših vozil, prvič tudi viličarji, so bili obdani z gesli, ki so pozivala k strpnejši in varnejši vožnji. Opazen je bil tudi poziv k zmanjšanju alkoholiziranosti med vožnjo, ki je zaradi strmo naraščajočega prometa v sedemdesetih letih postal eden od najpogostejših vzrokov za težke prometne nesreče. Organizirano izobraževanje za voznike pri ZŠAM Logatec je torej že pred 35 leti vizionarsko dajalo velik poudarek preventivni dejavnosti pri urejanju prometa v občini.

ZVEZA ZDRUŽENI ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČEV

SR SLOVENIJE

izreka

PRIZNANJE

tovarišu **Arhar Janezu**
za sodelovanje ob 50-letnici organizacije



Ljubljana, 15.7.1972

TAJNIK:

Juan Horvath



PRESEDNIK:

Janičič

Priznanje Janezu Arharju za obsežno in prizadevno delo, ki ga je prejel leta 1972 za trud in ideje, ki so povzdignile ZŠAM Logatec na zelo odmevno in prepoznavno mesto v Občini Logatec.

Pionirski koraki v šestdesetih letih

Janez Arhar je vodil ZŠAM Logatec dve desetletji



Govorimo o Janezu Arharju. Žal ga že skoraj štiri leta ni več med nami. Nekaj besed o njegovem življenju nam je povedala njegova žena Marija, ki ga po teh letih še vedno močno pogreša. »Bil je z srcem in dušo šofer«, pravi. V času, ko so bile razmere v prevozništvu še čisto drugačne, ko so bile ceste slabe, kamioni niso bili tako moderni kot danes, se je boril za vsakdanji kruh. V Združenju je zelo rad delal. Nikoli mu ni bilo težko, ko se je vključil v kakršno koli

delo pri združenju. Največkrat je bil sam pobudnik. Kar nekaj let je bil predsednik združenja ZŠAM Logatec, tudi sekretar – večkrat vse v eni osebi.

Veliko si je prizadeval za učenje mladih, za izboljšanje prometne varnosti. Tudi preko SPV si je prizadeval za boljšo prometno ureditev občine. Za svoje prizadevno delo je dobil tudi veliko priznanj. Danes na njegovem domu, vsem na ogled visijo značke in plakete, ki jih je Janez dobil v priznanje njegovega dela.





Janez Arhar na proslavi Zveze šoferjev in avtomehaničev Jugoslavije na Kozari pred tremi desetletji.

Najboljši prijatelj mu je bil Mirko Novak iz Ljubljane. (iz dokumentacije izvemo, da je to bil kar nekajletni predsednik Zveze ZŠAM

Janez Arhar na srečanju članov ZŠAM Logatec na Ravniku pri Hotedršici sredi poletja leta 2001 ob 90. letnici Ludvika Jančarja. Prijeten večer so popestrili z obiskom tudi preostali še živeči ustanovni člani ZŠAM Logatec, ki so obujali spomine na nekdanje dni. Srečali so se Ludvik Jančar, Arhar Janez, Brenčič Janez in Cigale Janez.

Slovenije). Skoraj vedno sta potovala skupaj, tudi v južne kraje nekdanje Jugoslavije. Včasih sta bila tudi lačna in nepreskrbljena. Najbližji v domačem kraju mu je bil Franc Seliškar, stanovski kolega, s katerim sta vedno obujala spomine na stare čase.

Vsepovsod kjer se je kaj dogajalo, je bil zraven. Rad je delal z ljudmi in za njih se je na veliko razdal. Najbolj je bil ponosen, ko se je na Poštnem vrtu odvijal prvi prapor Združenja - podružnice Logatec. Veliko je dal na razpoznavnost stanovskega dela in zato je bil pripravljen tudi veliko žrtvovati.

S ponosom je nosil šofersko uniformo, s ponosom je, če je bilo potrebno, nosil tudi prapor Združenja.



Proslava dneva šoferjev 13. julij. (Slikano najbrž v letih 1971 - 1973 na Poštnem vrtu v Logatcu)



Ludvik Jančar - LEGENDA LOGAŠKIH ŠOFERJEV

Včasih smo šoferji, policaji in cestarji vkup držali



Ludvik Jančar hrani veliko priznanj

Rodil se je davnega leta 1911 na Jesenicah. Mama mu je umrla, ko je imel komaj 11 let. Po osnovni šoli se je v Velenju izučil za trgovca in bil kasneje v Ljubljani v službi pri železnici, v prostem času pa je leta 1930 začel obiskovati avtošolo, ki pa je bila precej dru-

Posnetek z enega zadnjih obiskov pri njem. Levo predsednik ZŠAM Janez Lukančič, v sredini Ludvik Jančar in desno poveljnik uniformiranih članov Peter Gostiša.

Že kot otroku mu je bila všeč tehnika. Veliko navdušenje nad letali mu je vzbudil pilot, ki je okrog leta 1930 s starim dvosedeznim dvokrilcem prevažal ljudi za nekaj malega denarja po nebu v okolici Logatca. Toda oče mu je dejal: »Voda nima vej, v zraku jih je še manj, če hočeš preživeti, se nimaš na kaj opreti, zato ostani raje na tleh«. Tako se je zapisal volanu.

gačna od sedanjih. Avtošola je imela avtomobil Peugeot, ki ga je moral kot kandidat za voznika najprej spoznati do podrobnosti. Razstaviti je bilo treba vozilo na sestavne dele, potem vse lepo očistiti, namazati in odpraviti morebitne nepravilnosti ter sestaviti nazaj v delujočo celoto. K vožnji je smel pristopiti šele, ko je kot kandidat

uspešno opravil preizkus motoroznanstva.

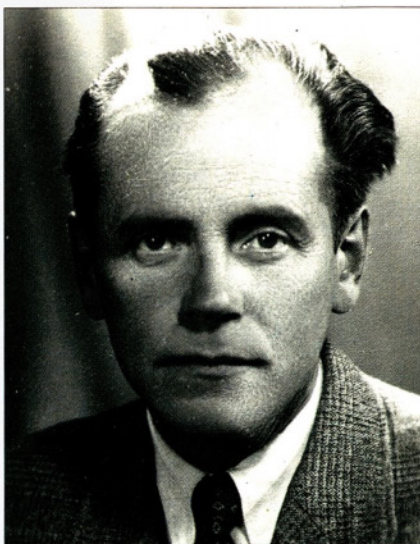
Vožnja pa je bila takrat precejšnja posebnost. Skoraj popolnoma prazne makadamske ceste niso imele ne semaforjev, ne policije, v celi Ljubljani pa je bilo komaj nekaj avtomobilov. Šolska vožnja je potekala iz Ljubljane v Jarše, pa nazaj preko Domžal in Črnuč v



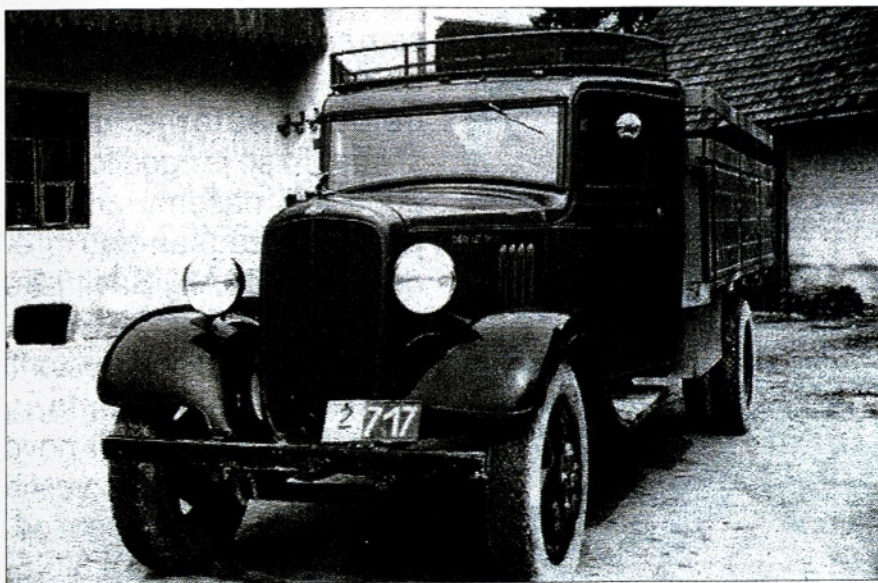
Ljubljano. Vozniški izpit je Ludvik Jančar opravil leta 1931 in kmalu nato odšel na služenje vojaškega roka v Niš, kjer je postal poveljniški šofer. Po vrnitvi je pri prevozništvu Žitko vozil s tovornjakom znamke Chevrolet hrano in vino za okoliške trgovce in gostilničarje.

V Ljubljani je bila takrat osrednja točka skladišče pri Figovcu, kjer so se nekoč zbirali furmani. Od tam so sredi tridesetih let na vse strani vozili hrano in blago, ki so ga trgovci naročali in dobili v dveh dneh, če je seveda bilo na zalogi. Malce težje je bilo pozimi. Stara cesta Vrhnika - Logatec je imela 72 ovinkov, ki jih je Ludvik moral v dobršni meri prekidati, če je hotel z tovorom priti do naročnikov. Ko je tovornjak obtičal v snegu, ga je odkidal, naredil prostor za zalet in po naslednjih nekaj metrih se je zgodba ponovila. Prav tako je mnogokrat omenjal vožnje po vino v Sušak pri Reki. Šestega oktobra leta 1934 je skoraj celoten vzpon na Gornje Jelenje v dolžini 12 km prekidal, da se je prebil v snegu z tovornjakom. Ker so bili že v lepem vremenu avtomobili takrat izjemno redki, v snežnih metežih ni vozil praktično nihče in pomagati si je pač moral sam.

Ceste so bile zelo ovinkaste in na klancih je bilo treba ovinke včasih tudi večkrat popravljati, da jih je polno otovorjen Chevrolet lahko



Tovornjak Chevrolet prevozništvu Žitko z katerim je Ludvik prevažal hrano in vino v letih 1934 do 1936. Fotografirano v Logatcu leta 1934.





Avtobus s kakršnim je Ludvik najverjetneje prevažal ljudi iz Šentvida na mestno tržnico. Slikano pred Šentviško karoserijsko delavnico Peterca leta 1932.

zvozil. Verige, pesek in lopata sta bila vsakodnevni spremljevalec na takšnih vožnjah. V poletnih mesecih pa mu je delala preglavice druga nadloga. V Sušak je moral voziti ponoči, drugače je naletel na furmane, ki so tovorili les po cesti proti Delnicam. Za njimi je ostajalo polno izpadlih žeblicev iz konjskih podkev, ki so kot za stavo predirale pnevmatike. Ludvik se spominja, da je tudi sedemkrat na vožnjo krpal zračnico. Vsakič, ko je bilo potrebno ponovno z ročno tlačilko napolniti do tlaka 5,5 barov, je to pomenilo približno 550 potiskov z ročico tlačilke. S seboj je vedno vozil dve rezervni kolesi in štiri zračnice, vendar je bilo žeblicev na cesti vedno več kot njegovih rezerv.

Ker ga je vožnja zelo veselila, je kmalu opravil še vozniški izpit za avtobus in leta 1936 začel voziti pri znanem prevozniku Magister

avtobus na progi Ljubljana – Črnuče vse do leta 1941. Takratni vozni park je obsegal vozila Chevrolet, Ford in AustroFiat. »Bilo je zanimivo« je velikokrat pripovedoval Ludvik, »saj smo vozili prav na Ljubljansko tržnico.«

Po letu 1945 je postal prometni referent v okraju Ljubljana okolica do leta 1952, ko je začela v Logatcu nastajati lesna industrija, ki je potrebovala za prevoz velikih količin izdelkov ljudi večje sukajna volana. Vozili so v luko Koper, pa v Reko in vse tja do Šibenika. V prostem času pa se je ukvarjal tudi

Do zadnega se je Ludvik udeleževal akcij varovanja otrok v prvih šolskih dneh.

z poučevanjem voznikov za vse kategorije. V Logatcu je do vozniškega dovoljenja pripravil preko tisoč kandidatov. Rad je pripovedoval zanimiv dogodek, ko se je odpravil v Kragujevsko Zastavo po novega fička za avtošolo. Na poti med Ljubljano in Beogradom se je nekje pri Novski voznik avtobusa beogradske Laste počutil tako slabo, da ni več mogel nadaljevati vožnje. Z Ludvikom sta se presedla in pripeljal je potnike in avtobus pravočasno na postajo v Beograd. Pri podjetju Lasta so bili tako zadovoljni, da so mu na vsak način hoteli dati dve dnevnicji za opravljeno delo, čeprav je Ludvik pojasnjeval, da gre samo za šofersko solidarnost.





Še se spomnimo Ludvikovih besed: »Bili so lepi časi, vsi šoferji smo se poznali med seboj, na cesti smo se ustavili, se pogovorili in v sosednji gostilni spili kozarček. Tudi s policijo smo odlično sodelovali in nismo bili na nasprotnih bregovih, kot je mnogokrat videti danes. Ko je policaj v tistih časih zagledal na cesti sopihajoče tovornjake, je takoj poskrbel za prednost v križiščih. Cestarji, šoferji in policaji bi morali vedno držati skupaj.«

Nikoli v življenju ni povzročil prometne nesreče in tudi nikoli ni bil kaznovan zaradi prometnih prekrškov. Čeprav je v svojih kamionskih letih vozil do Dunaja, Prage, Budimpešte in Šibenika, je svojih zadnjih letih pokoja vo-

lan zamenjal za balanco kolesa. Ludvik Jančar je bil ustanovni član ZŠAM Logatec in prvi predsednik ZŠAM Logatec, ki je bil izvoljen na prvem občnem zboru 8. februarja 1959 leta v Logatcu. Do svoje smrti se je aktivno udeleževal raznih akcij in prireditev, med drugim tudi septembrske akcije varovanja šolskih poti v prvih šolskih dnevih. Aktiven je bil tudi pri gasilcih in planincih, saj je bil velikokrat tudi na Triglavu. Kljub visokim letom je bil vedno čil in krepak, zato so ga Logatča-

V svojih poznejših letih je volan avtomobila zamenjal za kolo s katerim se je prevažal po okolici Logatca.

Doma je s ponosom hranil veliko odlikovanj in priznanj iz različnih dejavnosti.

ni redno srečevali na kolesu, ko je odhajal po svoja zelišča v gozd. Le včasih, kot je rad v šali pripomnil, mu je malce »zaškriplalo« v gležnju, ki so mu ga po zlomu pred leti pomagali držati skupaj vijaki, kot je rad dejal. Ker je bil več kot deset let vdovec, so mu delali družbo vnuki, ki jim je bil zelo hvaležen, ker so lepo skrbeli zanj. Čeprav je rad dejal, da mu je včasih kakšna stvar ušla iz spomina, pa so iz njega vedno kar vrela podatki vključno z datumi tudi za pol stoletja nazaj.

(Povzeto po PV)



Praznovali smo 30 in 40 let ZŠAM Logatec Svečan mimohod po ulicah Logatca 1988 in 1998

Obletnice smo v združenju vedno obeleževali zelo svečano, čeprav je to zaradi različnih omejitev in novih predpisov vedno težje in težje. Povorka po ulicah in glavni cesti je bila tradicija, ki se je morala zadnje čase vse pogosteje ukloniti predpisom o varnosti in o dovoljenih omejitvah prometa. Toda lepi spomini so ostali, prav tako kar nekaj lepih fotografij in video posnetkov.

Tradicionalno je bila tribuna postavljena ob glavni cesti nasproti bencinske črpalke Logatec na zabojniku tovarnjaka. Prav tako



Pričetek svečanosti ob 30 letnici ZŠAM Logatec. Desno stojita predsednik ZŠAM Logatec Marjan Šen in takratni poveljnik uniformirancev ZZŠAM Slovenije Stane Žerovnik.

Povorko uniformiranih članov je vodil Peter Gostiša.



Gozdarsko vozilo Magirus Deutz v povorki, last Ivana Lampeta iz Gornjega Logatca – povorka leta 1988.

Gozdarsko vozilo TAM 170 T 14, last Kmetijske Zadruge Logatec leta 1988.



Avtobus TAM AS 3500 last podjetja SAP Ljubljana, ki je vozil po Logatcu in v Rovte delavske in šolske prevoze. Za volanom Jože Nagode na povorki leta 1988.

Že takrat je bil tale »Steyr« po vseh merilih pravi oldtimer, vendar je deloval še dolgo po proslavi.





Proslavo 40 letnice ZŠAM Logatec je četa 1998 svečano odprla ta kratni predsednik Miloš Nagode.

Slovensko zastavo je v povorki imel čast nositi Peter Čuk.

prevozniki, traktoristi in gradbeniki z gradbeno mehanizacijo. Zelo pomemben prispevek so vedno dali šolarji - kolesarji, saj so tako simbolično prikazali povezanost ZŠAM Logatec pri zagotavljanju varnosti pri spremljanju šolarjev na poti v šolo v prvih septembr-



Povorko uniformiranih članov vodi Peter Gostiša – leto 1998.

V poveljniškem vozilu je prvi v koloni peljalo obnovljeno starodobno vojaško terensko vozilo z Janezom Brenčičem.





Sodobna vozila domačih prevoznikov: MAN z dvigalom last prevoznikšva Koprivnjak v povor-ki leta 1998.

Spodaj levo: Nastopile so tudi Logaške mažoretke.

Spodaj desno: Tudi oldtimer Mercedes unimog lastnika Ljubota Leskovca ni manjkal.

skih dnevih pouka in pri uspešnem opravljanju kolesarskih izpitov. Vedno so mimohod poleg vozil zaznamovali uniformirani člani ZŠAM Logatec in ostalih okoliških združenj v uniformah in s prapori. Veliko je bilo gostov tudi od daleč, ki so s prapori in v uniformah vztrajali na vročem julijskem soncu v Logatcu.



Na svečanosti sta v nagovoru predsednika ZŠAM Logatec spregovorila tudi Franc Rebec, takratni podpredsednik predsedstva Zveze ZŠAM Slovenije in Stane Inkret, takratni sekretar Zveze ZŠAM Slovenije.



Srečanje Notranjsko-Primorske regije

V jeseni, leta 2007, je potekalo v CCVS prvo srečanje članov upravnih odborov Notranjsko-Primorske regije.

Za to srečanje je padel predlog na eni izmed sej predsednikov regije. Vsi so se namreč strinjali, da je Rogla, kjer je vsako leto veliko srečanje članov ZŠAM, za nas precej daleč. Da pa je srečanje v okviru regije za nas mnogo bolj sprejemljivo in predvsem lažje izvedljivo.

Rečeno storjeno. Tokrat je potekalo srečanje v organizaciji ZŠAM Logatec in krovnega predsednika regije Karla Jurjevčiča.



Preko 80 članov se nas je zbralo na prvo septembrsko nedeljo. Prav iz vseh združenj, ki so združena v regijo, so se odzvali vabilu. ZŠAM Cerknica, ZŠAM Idrija, ZŠAM Il. Bistrica, ZŠAM Idrija, ZŠAM Postojna in ZŠAM Vrhnika ter ZŠAM Logatec

Pogovori, izmenjava mnenj in načrti za v prihodnje so povezovali člane različnih združenj v zanimivo celoto ljudi, ki se kakor koli ukvarjamo z organizacijo ali delom v prevozništvu ali avtomehaniki. Zraven sta pripomogla tudi dobra hrana in ohlajena pijača, ki na takem srečanju ne smeta manjkati. Za razvedrilo pa so vsak s svojo



harmoniko poskrbeli kar sami naši člani, ki so dokazali, da njihova vrlina ni le vrtenje volana.

Zadovoljstvo udeležencev nam narekuje, da se v taki obliki zopet srečamo. Dogovor predsednikov je, da se vsako leto srečamo na drugem kraju oziroma v organizaciji drugega združenja.

Prvo srečanje je torej organiziralo naše združenje. Sedaj predajamo »štafeto« drugemu, menda bo to ZŠAM Postojna ... Bomo videli.

Veseli pa smo, da smo prav mi začeli srečanje, ki naj bi postalo tradicionalno in naj bi združevalo ljudi istega poklicnega stanu.

Upajmo, da bo res tako.

Naš avtobus - naš ponos

Skoraj vsak občan se je peljal z našim avtobusom



Pospešeni odločitvi o prekinitvi dejavnosti je botrovala tudi nenadna smrt dolgoletnega voznika Cirila Mraka in vodstvo ZŠAM Logatec se je hočeš nočeš moralo sprijazniti z realnostjo in si priznati, da bo potrebno dejavnost opustiti. Tako je bil s težkim srcem sprejet sklep, da je potrebno vozilo odprodati in opustiti dejavnost. Prav tako ni bilo več možnosti podaljšati licenco za opravljanje prevozov v združenju. Upravni odbor s predsednikom Janezom Lukančičem na čelu je zato moral pred dvema

Avtobus ZŠAM Logatec je predstavljal v občini Logatec šofersko tradicijo, saj je vozil 25 let v taki ali drugačni obliki. Kljub sorazmerno uspešnemu izvajanju prevozov, so se v zadnjih letih nad združenjem začeli zbirati črni oblaki v obliki nove zakonodaje o dejavnosti združenj, ki onemogoča pridobitniško dejavnost v društvih.

Prvi avtobus »Zastava Neretva«
Vozil ga je Janez Filipič iz Grčarvca. Drugi z desne na sliki Marjan Šen pred preizkusno vožnjo v Žibrše leta 1981.





Novi Volvo, ki je začel voziti v Logatcu leta 2000 je upravljal član ZŠAM Ciril Mrak.

Na srečanju ob 80 letnici ZZŠAM Slovenije in 50 letnici ZŠAM Kranj v Kranju leta 2002.

letoma sprožiti obsežno akcijo odprodaje vozila, prekinitve pogodb o šolskih in delavskih prevozih in opustitve dejavnosti, ki je bila zaključena v začetku lanskega leta. Kakorkoli že, ostali bodo spomini na uspešno obdobje, ko so »Logatčana« čekali stari in mladi, tako v Logatcu kot v Žibršah, Grčarevcu, Hotedršici in Godoviču.

Davnega 1. marca 1981 je prvič peljal otroke v šolo in delavce na delo. Resda je bil manjši in slabši, vendar je takratna »Zastava Neretva« dolga leta služila svojemu namenu. Neretvo je zamenjal prvi TAM in kasneje sodobnejši TAM 190, ki pa je z leti počasi ostarel in postal tudi manj zanimiv za ko-





ristnike prevozov v logaški občini. Nove razmere in zahteve so narokovale konkurenčnejše vozilo in tako se je po dolgih pripravah in sestankovanjih sredi pomladi leta 2000 pojavil na logaških cestah novi »Logatčan«.

Eden pobudnikov začetka dejavnosti avtobusnih prevozov ZŠAM Logatec pred skoraj tremi desetletji je bil sedaj že pokojni predsednik notranjske regije in tudi takratni predsednik ZŠAM Logatec Marjan Šen, ki je s pomočjo Občine Logatec in takratnih organizacij združenega dela na tem območju v okviru ZŠAM Logatec uspel zagotoviti dovolj sredstev za začetek dejavnosti. Ker je »Logatčan« vseskozi vozil po domačem kraju, peljal marsikatero skupino na izlet, na kopanje ali otroke na smučanje ali v gledališče, se je

Marsikaj je bilo potrebno postaviti, da je avtobus vsak dan neovirano opravljal pogodbene prevoze na šolskih in delavskih progah.



Šolarji so bili vedno veseli Cirila, saj so vedeli da bodo varno in na toplem prepeljani v šolo.



vseskozi obdržal na nemirnih avtobusnih progah po Logatcu. Veliko truda in dela so v vse avtobuse vložili tudi vsi predsedniki ZŠAM Logatec, začevši od Marjana Šena kot avtorja ideje, Miloša Nagodeta, Ljubota Leskovca in zadnjega predsednika Janeza Lukančiča, ki so skupaj z voznikom Cirilom Mrakom skrbeli za pripravo vozila na vožnje. Avtobus je predstavljal pomemben predstavniški član ZŠAM Logatec v celi Notranjski. S svojo pojavnostjo in napisi je povdarjal in opozarjal na aktivno in pomembno vlogo ZŠAM Logatec v vsakdanjem življenju Logatca.



Avtobus TAM 190 je dolga leta zvesto služil v Logatcu. Kupljen je bil povsem nov, vendar je po desetih letih dela potreboval obnovo. Lotila sta se je kar Ljubo Leskovec in Miloš Nagode na lastnem dvorišču poleti leta 1996.



Potovali smo po svetu in doma

Tradicionalni vsakoletni izlet ZŠAM Logatec

Tudi potovali smo precej, čeprav so naši člani kot šoferji ves čas na poti. Vendar ni isto oditi z vozilom na pot z določeno nalogo ali pa se s prijatelji odpeljati na izlet. Pot je lahko izjemno prijetna, druženje ugodno, zadovoljstvo na koncu izleta pa zelo veliko. Včasih smo šli z našim avtobusom, drugič smo ga najeli, saj je bila pot predolga ali pa naš ni imel prostega termina. Potovali smo na enodnevne izlete, včasih pa tudi na daljše. Tako smo obiskali Češko pa tudi Nemčijo. Ogledali smo si tovarne avtomobilov in tovornjakov, preizkusili hrano in pijačo na različnih koncih domovine in tujine, ter prinesli domov lepe



Ogledali smo si proizvodnjo tovornjakov MAN v Munchnu septembra 1993. Zelo zanimiv izlet je bil popestren še z ogledom Tehniškega muzeja v Munchnu in poizkušnjo bavarskega piva.

Poleti leta 2002 smo se udeležili 50 letnice ZŠAM Kranj in 80 letnice ZZŠAM Slovenije v Kranju. Seveda je bila večina v uniformah, za spomin pa je nastala pričujoča slika.



Eden zanimivejših izletov je bila pot v Novo mesto, v tovarno Revoz, ki smo jo obiskali leta 1997. Ogled je bil zanimiv tudi zato, ker smo šele tam spoznali, kako visok tehnološki nivo premore novomeški Revoz. Izlet smo nadaljevali po Dolenjski, Pleterjah in kasneje ob dobri kapljici in glasbi tudi zaplesali.

Spodaj: Na Češko smo se odpeljali z avtobusom prevozniškega podjetja Koratur s katerim smo tudi poslovno sodelovali pri izvajanju šolskih prevozov v Logatcu.



Verjetno eno najdaljših poti smo opravili v mesto Mlada Boleslava na Češkem, kjer izdelujejo avtomobile Škoda. Po ogledu tovarne in tovarniškega muzeja smo se odpravili še na temeljit ogled Prage in na pokušino češkega piva. Izlet je bil naporen, toda zanimiv.

o drugih, sosedih ali bolj oddaljenih družbah. Poleg tega pa vedno ostanejo na vsak izlet lepi spomini, zato se jih bomo še udeleževali.



Osvojili smo Triglav V planine brez volanov in nafte

Sekcija za šport in rekreacijo je med zelo aktivnimi v ZŠAM Logatec. Precejšen del članstva se rado udeležuje pohodov, ki so organizirani v različnih težavnostnih stopnjah. Lažji pohodi na nižje hribe so primerni za manj izkušene planince, pohodi v prave skalne gore pa za bolj izkušene. Za organizacijo in pripravo pohodov v ZŠAM Logatec že dolgo skrbi Jernej Ambrožič, ki je tudi sam navdušen planinec. Člani ZŠAM so fako v preteklih letih osvojili tudi Triglav, najvišjo slovensko goro.



Člani ZŠAM Logatec so osvojili Triglav.

Na posnetkih pa je tudi pohod na Češko kočo.

Na prsto soboto so se zbrali hribolazci iz ZŠAM Logatec na zdaj že tradicionalnem pohodu v slovensko hribovje. Čeprav vremenslovci niso napovedovali dobrega vremena, volje za izvedbo pohoda

V težavah je Ljubo vedno imel rešitev v obliki »zdravilnih kapljic«. Fotografirano na Sedmerih jezerih.



Na vrhu Triglava smo si privoščili počitek v prekrasnem vremenu.

Tudi po poti nas je dež vseskozi strašil in opominjal na vremensko napoved, ki ni obetala nič dobrega. Toda želja priti do Češke kočje je bila v nas močnejša od dežja in hladu na poti. Tudi postanek za jutranjo kavico ni pomagal. Dež je padal in padal. Po prihodu na Jezersko je le še malokdo verjel, da bomo tisto soboto uzrli Češko kočjo

Tistim, ki včasih služimo bolj za »zavoro« in si med potjo radi tudi kaj ogledamo, se je odprl prekrasen pogled na tisoče bisernih vodnih kapljic, ki so se svetile na smrekah



Planinskemu krstu ne uide nihče, pa tudi če je član ZŠAM Logatec. Bili smo na Pokljuki.

ni manjkalo. Dvajset najbolj zagnanih in navdušenih se nas je zjutraj zbralo na avtobusni postaji od koder smo se z našim »Logatčanom« odpeljali v deževno soboto.

Poti so strme in skalnate. Ljubo kot najvišji, je povedel kolono pod Kredarico.





Osvajili smo tudi Češko kočo. Čeprav je padal dež, smo z vztrajnostjo dočakali tudi sonce.

ob poti. Višje ko smo se vzpenjali, bolj se je odpiralo nebo in razkrival pogled v dolino. Češka kočica nas je pričakala v lepem soncu in s pravim planinskim vzdušjem. Po požirku »kačje sline« in toplega čaja smo morali že razmišljati o sestopu v dolino.

Marsikoga pa je v dolino vlekla še dodaten razlog. Tam smo namreč pustili dežurno ekipo, ki je pripra-

S Pokljuke proti Vodnikovi koči.





vljala piknik. Sestradani hribolazci si namreč morajo obnoviti zaloge energije. Povsem nepričakovano smo se srečali tudi z našim znanim alpinistom Davom Karničarjem, ki nam je iz prve roke natresel kup podrobnosti o vzponih in smučanju z Mount Everesta. Za spomin smo se z njim tudi fotografirali. Kljub napovedanemu slabemu vremenu je bil Bog na naši strani in nam je omogočil sonce in lep razgled. Škoda, da nekateri niso verjeli možnosti za lepo vreme in so ostali doma. Se nam bodo pa pridružili naslednjič, ko se bomo ponovno odpravili na tradicionalni pohod, takrat v neko drugo smer.



Zgoraj: Po vrnitvi na Pokljuko se prileže pivo kot tudi malce počitka. **Spodaj:** Skupinski posnetek s pohoda na Javornik v jeseni 2007.

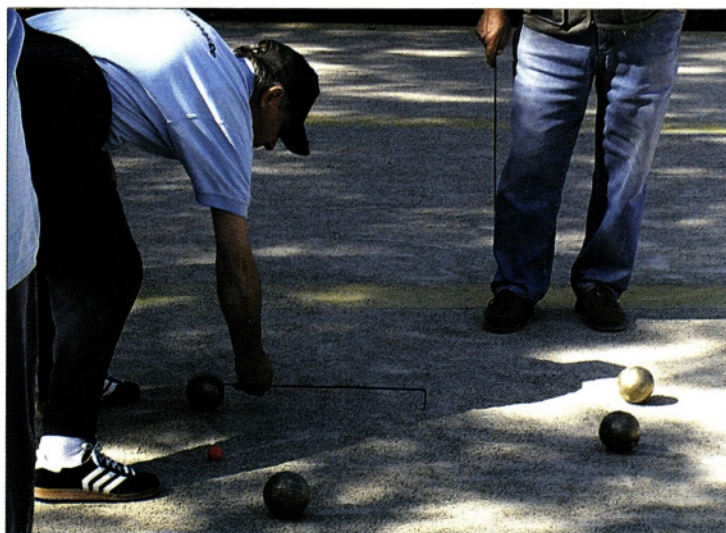


Najbližji do balinčka

Balinarski turnirji so postali tradicionalni

Balinarska sekcija ZŠAM Logatec deluje v okviru komisije za šport in rekreacijo. Vodi jo Ivan Lampe, v preteklosti pa jo je vodil Janez Hren. Logaški balinarji so zelo aktivni, zato skoraj z vsakega turnirja prineso pokal. Tokrat nekaj vtisov iz turnirja Notranjske regije v Logatcu. Sekcija nadaljuje svojo uspešnost in dosega iz leta v leto boljše rezultate.

Vsakoletni turnir Notranjske regije je tople septembrske sobote organiziralo združenje ZŠAM Logatec na lepo urejenem balinišču



Ekipa so se borile trdo. Razlike so bile minimalne, zato so morali sodniki nprenehoma paziti na stanje na balinišču.

Balinarskega kluba Logatec. Vreme je bilo kot nalašč za balinanje, pričakovali smo sicer še kakšno ekipo več. Tekmovanje je potekalo po vseh veljavnih predpisih s sodnikom in nadzorom poteka igre.





Kljub mavcu na roki je Ivanova krogla poletela in izbila nasprotnikovo.

Vseh pet ekip je tekmovalo navskrižno med seboj. Poleg ekip iz ZŠAM Idrije, Logatca, Žirov in Cerknega, se je tradicionalnega



Nekateri od najzanimivejših osvojenih pokalov.



balinarskega turnirja udeležilo še z ZŠAM Žiri pobrateno združenje iz Slovenjskih Konjic. Pet enakovrednih ekip se je tako postavilo v začetne položaje ob deveti uri zjutraj. Vse zbrane je najprej nagovoril in pozdravil predsednik

ZŠAM Logatec, potem je sledila malica, požirek »krepkega« in že so se zakotalile kovinske krogle po balinišču. Bilo je

Sodniki preverjajo opremo, prijavitelce in stanje na balinišču.

dokaj napeto, saj je šlo zaradi enakovrednosti ekip mnogokrat le za centimetrsk razlike. Da so člani združenj zelo vztrajni in privrženi takšnim tekmovanjem, je najbolj nazorno pokazal član ZŠAM Logatec Lampe Ivan, ki je kljub roki v mavcu vseeno tekmoval in pomagal svoji ekipi k solidnemu rezultatu.

Ker ne gre le za tekmovanje, temveč tudi za ohranjanje tradicije, so pokale dobili vsi. So se pa nekateri odrezali bolje od drugih. Seštevek je pokazal najboljši rezultat ekipi ZŠAM Idrija, drugo mesto so odnesli člani ZŠAM Žiri, tretje pa je ostalo domačemu združenju v Logatcu. Po zaključku turnirja so se vsi tekmovalci odpravili na kosilo v prijetno gostišče v Zaplani, kjer so svečano podelil pokale. Po uspešnem zaključku letošnjega turnirja, smo se vsi soglasno strinjali, da se udeležijo naslednjega turnirja.



Kje vse smo vozili!

Od Maroka pa do Iraka

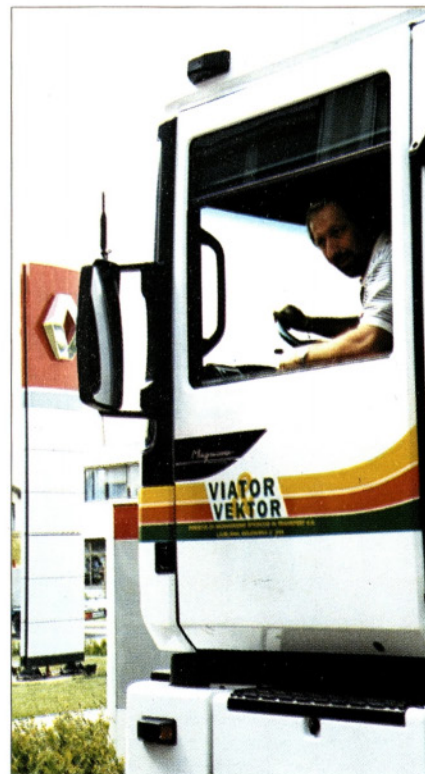
Tisti poklicni vozniki, ki vozijo izven države Slovenije oz. po tujini največkrat povejo kakšno prigodo, ki se jim je zgodila na tujih tleh. Dostikrat se jim je pripetilo kaj lepega in so si prav zaradi službene poti imeli možnost ogledati kakšno znamenitost, kot je npr. Eifflov stolp v Parizu, most v Dovru ali pa romarska središča kot sta Fatima ali Lurd in še bi lahko naštevali. Najdejo pa se tudi zgodbe, ki so šoferjem pustile grenak priokus. Ni namreč redko, če te v tujini nekdo okrade. Nič takega ni, če se ti to zgodi sredi belega dne, medtem ko točiš gorivo v rezervoar svojega tovornjaka, in tako mimogrede ostaneš brez denarja, telefona in svojih dokumentov.

Seveda pa niso naši člani samo tisti, ki s tovornjakom potujejo po svetu. Naši člani so tudi tisti, ki npr. zjutraj z avtobusom odpeljejo delavce v službo, otroke pa v šolo, nekateri pa prevažajo potni-

ke v naše glavno mesto Ljubljano, kjer potniki odidejo vsak po svojih opravkih. Naši člani so tudi tisti, ki v Logatcu in njegovi okolici skrbijo za čistočo in za nas redno prazni-jo smetnjake. Kar nekaj članov na-

Peter Gostiša leta 1971 ob Fapu v Cestni bazi Podutik.

Niko Čuk je prekrížaril Evropo po dolgem in po čez. V snegu in soncu!





**Gostiša Peter s Tatro leta 1981
pri čiščenju snega.**

tudi člani, ki so le naši simpatizerji in njihov poklic nima povezave s šoferji in avtomehaniki. Tudi takih smo v društvu veseli.

Še dolgo časa bi lahko naštevali, kje vse delajo naši člani, ki so tudi vidno aktivni v prvih šolskih dneh, ko z budnim očesom spremljajo naše najmlajše v šolo, jih spremljajo na prvih metrih s kolesom in jih varujejo in usmerjajo na prireditvah kot je Olimpijski tek.

V člankih so zelo na široko zajeti vsi naši člani. Ob takem jubileju bi se namreč težko osredotočili zgolj na enega ali nekaj članov, saj je v društvo včlanjenih veliko več članov kot samo nekaj in vsak na svoj način in s svojimi močmi pomaga, da skupaj sestavljamo celoto, ki se povezuje v društvu ZŠAM Logatec.

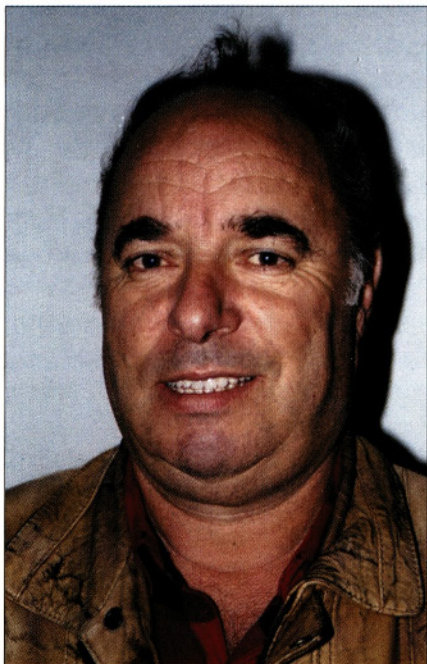
šega društva je samostojnih podjetnikov. Nekateri izmed njih nam vztrajno leto za letom vozijo hlo dovino in drva iz naših gozdov, da nas pozimi ne zebe, nekateri pa imajo svoje prevozništvoin organizirajo različne prevoze.

Seveda se vsem zgoraj naštetim lahko zgodi, da njihovo vozilo kdaj pa kdaj noče nikamor več. Za to poskrbijo naši člani, ki so avtomehaniki in avtoelektričarji. So pa

Janez Lukančič pripravlja obed na počivališču v Ukrajini leta 1996.



Nekoč je bila alfa tudi tovornjak Velja vztrajnost, nekaj pa tudi pogum.



Njegovo življenje je zapisano prevozništvu že od leta 1969.

»Napredek prevozništvu se je neverjetno povzpел, s seboj pa je prinesel tudi negativne stvari. Včasih si lahko z enim avtom zaslužil za solidno življenje, za gradnjo hiše, pa še je kaj ostalo,« pove Franc. »Večkrat smo prekoračili težo, pa se za to ni nihče obremenjeval. Le gume z zračnicami so bile včasih izredno slabe, pa

še dobiti jih je bilo zelo težko. Ceste so bile slabe in slabo vzdrževane. Tudi rezervnih delov ni bilo lahko dobiti, le po zvezah si dobil kakšen del preko meje. Veliko časa so nam vzele carine, bencinske črpalke so bile redke. Bili so časi, ko nismo smeli prevoziti več kot 200 km na dan, pa bencinski boni, pa par – ne par registrskih števil in še bi lahko našteval,« pravi Franc in še dodaja, »danes tega sicer ni več, je pa cena goriva vratolomno narasla, da sko-

Alfa Mille iz leta 1962



raj ni več mogoče shajati. Plačilni sistem je marsikaterega prevoznika stisnil ob zid.«

RAZVOJ IN ŽIVLJENJE PREVOZNIŠTVA MIHEVC

1. Marca 1969 je Franc kupil prvega Steyr-ja, in sicer letnik 1951, ki je bil v celoti prenovljen. Imel je Deutz-ovo kabino, saj originalne ni bilo mogoče dobiti.

2. Alfa MILLE, letnik 1962, mu je dolgo služila. Z njo je prevažal



Mercedes 1624

prav vse, od hlodov do visoko naloženih desk. Včasih je bil tovor višji od celega kamiona.

3. Mercedes 1620 je 12 let vozil sekance v Krško, Novo Gorico, Podskrajnik ali Ostri vrh. Imel je tudi prvo prikolico.

4. Z MAN-om 19.256 se je največkrat vozilo cement ali apno. Najbolj se spominja, ko je zaradi burje in poledice ostal z njim na otoku Pagu več dni in noči, zmanjkalo je celo hrane.

5. Z Mercedesom 1632, letnik 1978, je prevažal drva, ki so bila namenjena iz ljubljanske klavnice v pršutarno v Lokev. »Je takrat padel tudi kak pršut?« ga vprašam. »O, ja je,« mi smeje odvrne.



6. Mercedes 1633 je bil naložen s surovimi deskami iz KLI-ja. V takem stanju je doživel nesrečo, ko se mu je v zadnji konec zaletel francoski voznik priklopnika, ki je bil naložen z vozili kaskaderjev, namenjenih na tekmovanje. Kljub zaviranju je zaradi silovitega naleta vozilo premaknilo za celo dolžino. Prav nič prijetno doživetje v Krakovskem gozdu, ko je bila predvsem prikolica povsem uničena. Tudi to je na žalost lahko del življenja in dela na cesti.

7. Haller cisterna, je začela leta 1990 pri Mihevčevih prva voziti naftne bele derivate. Zaradi Petrolovih zahtev so jo morali prebarvati v rdeče-belo barvo, kasneje tudi nalepiti reklamne nalepke. Take so bile zahteve podjetja, ki je vztrajalo na svoji prepoznavnosti.

8. Mercedes 1748 je bil v glavnem za prevoz lesa.

9. 1. julija 2005 pa je Franc po dolgoletnem delu odšel v zaslužni pokoj, posle pa je predal sinu Franciju.

10. Četverica Mercedes Actros – Lepo jih je videti. Na sliki žal manjka eno vozilo iz Mihevčevega voznega parka.

Kljub temu, da je Franc že nekaj let uradno v pokoju, mu šoferska duša ne da miru. Še vedno spremlja delo domačega podjetja. Kdaj pa kdaj vskoči, če je potrebno, največkrat pa mu pripadejo servisi in vzdrževalna dela. Želimo jim, da se tradicija še naprej srečno nadaljuje.

S traktorjem nad jutranji sneg

Brez njihove pomoči ne bi daleč prišli



le kason, ki je vlaku zaprl tračnice. Gladek Anton ali po domače "Gadovcov Tone" je bil šofer traktorja v KLI-ju kar nekaj let. Prvi traktorist v tovarni pa je bil Božič Karol. Zanimivo je, da je drugi traktor vozila ženska, in sicer Tilka iz Hotedršice. To delo pa ju je tudi združilo v skupno življenje.

Prvega starega Steyr-ja je zamenjal Ferguson, ki ga je vozil Leskovec Ivan (po domače Klamoy), pred njim je bil traktorist tudi Županč, pa Černigoj ... Prav za Župančem je za volan Steyr-ja sedel Gladek Anton. Biti traktorist v KLI-

Prve skupine naših članov so se oblikovale v takratnih podjetjih ali zasebnih delavnicah. Sodelavci so bili med seboj tudi prijatelji. Tako so se osnovale tudi ideje in prve skupine, katerih člani so bili med seboj povezani z istim poklicem. Prav iz takih skupin so prihajali v naše Združenje novi in novi člani. Prvi kamion v KLI-ju je bil Csepel, ki ga je vozil Ludvik Jančar. Anton Gladek se spomni, da je kamion že drugi dan po obnovi zadel vlak. Na srečo je bil poškodovan

Anton Gladek pred traktorjem, ki je prepeljal ogromno lesnih odpadkov.

Tudi kmetijski traktorji so sodelovali na povorkah.



Anton Gladek na nakladaču Volvo v podjetju KLI Logatec.

ju je bila posebna čast. Šoferji so odhajali, na njihovo mesto pa so prihajali novi.

Gladek Anton je bil izbran v veliki konkurenci. Sam pravi: »Pravzaprav sem imel srečo. Vsi ostali sodelavci so bili namreč iz Rovt in okolice, jaz pa sem bil doma blizu tovarne. Večkrat je bilo namreč treba v tovarno tudi sredi prostega časa kaj naložit ali razložiti.« Najbolj je bil Anton razpoznaven s traktorjem in prikolico za drva. No, nekateri si ga predstavljamo še danes.

»Kasneje so prišle tudi vožnje z Volvom, ki smo ga uporabljali za pluzenje snega. Tudi za to delo sem bil najbolj priročen, ker sem bil doma blizu tovarne. Ko je zapadlo veliko snega, sem na delo lahko prišel v zelo hitrem času in odstranil sneg še pred prihodom prvih delavcev,« je še povedal Anton.



»Lepo nam je bilo,« pravi, »bili smo prijatelji med seboj. Z nekaterimi se še danes radi srečamo in kakšno rečemo, saj zgodb iz našega dela in življenja ne zmanjka kmalu.«

Kmetijska mehanizacija se je v osemdesetih letih v Logatcu izjemno razširila.



Dobro delo zahteva znanje

Izobraževanje v ZŠAM Logatec

Veliko število nekvalificiranih poklicnih voznikov v začetku sedemdesetih in pa potrebe po novih kadrih s poklicno kvalifikacijo so povzročile, da so ZŠAM Logatec v sodelovanju z Prometnim odsekom Občine Logatec organizirali

izobraževanje, ki je omogočilo pridobitev kvalifikacije več sto Logaškimi šoferjem. V ta namen je bila ustanovljena komisija, katere predsednik je bil Maks Adamič, vodja Prometnega odseka na Občini Logatec. S strani občine je sodeloval še Miha Kleč, ZŠAM Logatec pa sta zastopala Ludvik Jančar in Jože Seliškar.

Izobraževanja so potekala občasno med leti 1970 in 1977, ter so se s pomočjo preglednih testov tudi ocenjevala. Poučevali so poklicni učitelji ustreznih strok. O rezultatih obstajajo v arhivu ZŠAM Logatec pisni dokumenti z dnevnikom poučevanja in redovalnico, katere del je mogoče videti tudi na sosednji strani. Nedvomno je šlo za izjemno pozitivno potezo, saj se je tako omogočilo pridobiti ustrezno poklicno izobrazbo vsem zainteresiranim.

Da je šlo za zelo resno izobraževanje kažejo tudi podatki iz redovalnice, saj je bilo kar nekaj slabih ocen in verjetno tudi ponovitev. Organiziranih je bilo tudi veliko predavanj na temo CPP in prometna varnost, ki so bila vedno dobro obiskana. Poleg tovrstnega izobraževanja so v ZŠAM Logatec redno preverjali tudi poznavanje cestno prometni predpisov. V sedemdesetih letih so Logaški šoferji preverjanja opravljali enkrat letno. Ni poznano ali je imel negativen rezultat kakšne posledice.


REDOVALNICA

ZA LOGATEC

SOLSKO LETO _____

Razrednik: _____

8. 4. do 10. 4. 1970


DRZAVNA ZALOŽBA SLOVENIJE
LJUBLJANA

REDOVALNICA ZŠAM LOGATEC

Zap. št.	Prilimek in ime	Konferenca	Slav.	mat	geo	IFRj	Higi	CPP	Act	Šport	Pril. št.	Tim	Vzdrž.	Knjig.	predn.	delo	Kon.
31	Trnka Janez	I II III IV	4	3	4	3	3	3	5	4	3	4	4	4	4	4	4
32	Trnk Rancil	I II III IV	4	3	4	5	5	3	3	3	3	3	3	5	3	3	3
33	Tome Jože	I II III IV	4	4	4	5	3	3	2	4	4	3	4	4	4	4	4
34	Tešan Primož	I II III IV	3	3	4	3	3	5	4	4	2	3	3	3	3	3	3
35	Trček Radohof	I II III IV	3	2	3	3	4	4	3	4	4	3	5	3	4	5	4
36	Vidmar Franc	I II III IV	2	2	3	2	3	2	3	3	3	2	4	2	3	4	3
37	Tratnik Ljubo	I II III IV	2	2	4	3	4	3	4	4	3	3	5	4	4	5	4

Ideja se je zdela dobra in uresničljiva

Počitniške kapacitete ZŠAM Logatec v Olimljah

V letu 2006 se je upravni odbor odločil za nakup počitniške hišice v Termah Olimia. Odločitev smo sprejeli po prodaji avtobusa ter posla, ki smo ga imeli z njim. Do prodaje je prišlo zaradi spremenjenih pogojev poslovanja društev v Sloveniji in nenadne smrti dolgoletnega šoferja avtobusa in našega člana Cirila Merlaka. Ideja je bila, da se denar vsaj deloma vложи v investicijo, ki bi v največji meri lahko koristila vsem članom združenja. Z nakupom počitniške hišice so tako naši člani prišli do cenovno ugodnih počitnic v prelepem kraju Podčetrtek. Tam si lahko dopust privoščijo cela družina, tudi tista, ki skupaj šte-



je 5 članov, na razpolago so jim vse kapacitete turističnega kompleksa Term Olimia. Lično urejena in prenovljena hišica, ki stoji v neposredni bližini recepcije in bazenov, je izhodišče za dober oddih ali aktiven dopust. V okolici term je poskrbljeno za staro in mlado.

Za športa željne imajo pripravljena igrišča za tenis, mali nogomet, košarko, odbojko na mivki, badminton ter balinanje, ki je šport, v katerem tudi člani ZŠAM Logatec



dosegajo zavidljive rezultate. Raziskovalci po duši, kar šoferji zagotovo so, pa lahko s pomočjo kolesa raziskujejo bližnje in daljne skrite koticke Obsoteljskega. Njihovi najmlajši družinski člani lahko doživijo vznemirjenje na najboljših vodnih atrakcijah v termalnem parku Aqualuna. V kompleksu bazenov lahko samo čofotate ali pa se prepuščate bliskoviti hitrosti, ki jo ponuja vodna zabava na toboganih.

Sedaj, ko smo lastniki počitniške hišice že dobro leto in pol počasi dobivamo povratne informacije naših članov, da je bil nakup, ki smo ga opravili pravilna odločitev. Člani, ki so že preživeli dopust v naši hiški, so bili z bivanjem v njej zelo zadovoljni. Pri vsem tem pa gre tudi za hvala prostovoljnemu delu našega predsednika Janeza Lukančiča, ki s svojo ekipo skrbi, da je naša počitniška kapaciteta vedno urejena.



Sodelovanje med ZŠAM Logatec in SPV

Tako kot se razvija in spreminja svet, tako se spremembe vrstijo tudi v prometu. Spreminjajo pa se tudi navade in vzgoja ljudi. V zadnjih letih se daje največji poudarek na vzgoji in izobraževanju otrok. Dejstvo je, da si otroci lažje in prej zapomnijo stvari, o katerih jih učimo. Tako se svet za vzgojo in preventivo v cestnem prometu vsako leto posveča s svojim delom prav najmlajši generaciji. Svet občine je sestavljen iz več članov, ki predstavljajo podjetja in organizacije ter ustanove, ki ga je izvolil občinski svet. Člani so posredno ali neposredno po-



vezani z vzgojo predvsem mladih. V svetu imamo tudi mi svojega predstavnika. SPV sodeluje s policijo, šolami in vrtci, ter drugimi institucijami. Najbolj odmevna in razpoznavna je že vrsto let, akcija « prvi šolski dnevi ». Prav v tej akciji sodeluje več članov Združenja pri varovanju otrok na poti v šolo in iz nje.

Največkrat otroke čuvajo naši uniformiranci. Zaradi poznavanja razmer pa je v zadnjih letih naše varovanje postalo že kar

Razdeljeno je bilo veliko opozorilnih letakov,

VZORNEMU
VOZNIKU



stalnica, ki se jo poslužuje skoraj vsak organizator množične prireditve. Vsako leto se porabi veliko delovnih ur in prevozi stotine kilometrov v ta namen. A to še ni vse. Letos smo z občinskim svetom organizirali tudi preverjanje znanja iz poznavanja cestno prometnih predpisov in razdelili več sto opozorilnih letakov. V zadnjih treh letih smo razdelili preko 500 odsevnih trakov in pri-

SOCIALISTIČNA REPUBLIKA SLOVENIJA
REPUBLIŠKI SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE
KOMISIJA ZA VZGOJO IN VARNOST V CESTNEM
PROMETU

D I P L O M A

VOZNIKU TOVARIŠU

ARHAR JANEZU

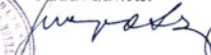
KOT ZNAK PRIZNANJA ZA VZORNO UPRAVLJANJE
MOTORNIH VOZIL V JAVNEM CESTNEM PROMETU,
ZA TOVARIŠKI ODNOS DO OSTALIH UDELEŽENCEV
V PROMETU IN VARNO VOŽNJO

V LJUBLJANI, DNE 24. 6. 1970

SEKRETAR:




PREDSEDNIK:



Sodelovanje med SPV in ZŠAM Logatec sega že leta nazaj, ko se je začelo podeljevanje priznanj Vzorni voznik. Med prvimi sta ga dobila naša člana Janez Arhar in Janez Cigale.

bližno 600 kresničk ter cca 200 samolepilnih odsevnih trakov po šolah, vrtcih, športnikom in seveda svojim članom. Želeli bi si več sodelovanja. V prvi vrsti pa tega, da sami z svojim zgledom naredimo pri vzgoji največ.

Ob našem praznovanju 50 letnice, smo skupaj z občinskim SPV

organizirali predstavitev »Zaletavčeka«, naletne tehtnice, Jumi-car-ja ..., da bi našim članom, njihovim družinskim članom in občanom ponudili na ogled in preizkus tudi malce drugačen pogled na varnost in obnašanje avtomobila med nesrečo ali nas samih v prometu.

ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČARJEV LOGATEC

od leta 2005 do leta 2009

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: JANEZ LUKANČIČ
Podpredsednik: MILOŠ NAGODE
Tajnica: VIDA LUKANČIČ
Član: DAVID ČUK
Član: FRANC LAMPE
Član: INES LESKOVEC-BAČAR
Član: MATIJA MESEC
Član: FRANC MIHEVC
Član: ANDREJ RUPNIK
Član: MARJAN ŠEN
Član: PAVEL TOMAZIN

SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V PROMETU

LJUBO LESKOVEC
VIDA LUKANČIČ
BRUNO ŠEN

ŠPORT IN REKREACIJA

IVAN LAMPE
JERNEJ AMBROŽIČ
JOŽE NAGODE

NADZORNI ODBOR

JOŽE NAGODE
JOŽE MENART
KLEMEN LESKOVEC

KNJIŽNICA LOGATEC

ČASTNO RAZSODIŠČE

MATJAŽ CIGALE
JANEZ ISTENIČ
POLDE PETKOVŠEK st.

UNIFORMIRANI ČLANI

Poveljnik: PETER GOSTIŠA
Podpoveljnik: MIRKO CIGALE
Praporščak: JANEZ HREN
Praporščak: POLDE SKVARČA
Praporščak: JOŽE NAGODE

50 LET ZDRUŽENJA ŠOFERJEV



IN AVTOMEHANIČNOV LOGATEC

Logatec
D 656
ZDRUŽENJE
50 let

061.23:656



0066790

KNJIŽNICA LOGATEC

COBISS c



ZDRUŽENJE ŠOFERJEV IN AVTOMEHANIČEV
LOGATEC